

ORGELDEUN

DOOR ALBERT BAS

Liereman kom, en draai mij den treurdeun
Die toen ik jong was mij huiveren deed,
Neus tegen ruiten op het vaag buiten,
Huiv'ring waarom? Ik nog steeds niet weet.

Wat zei die stem, man, stem uit jouw orgel?
Schor was het, neuzelde als had het griep.
Maar zoo het deunde leek het of kreunde
Het in mij en mij wakker riep.

Wat wou die stem van mij uit dat oud kastje?
Toch een mal ding daar zoo bovenop jouw buik.
Stem oud van wijsheid kwam uit een grijsheid.
Grijs stond jij, oud, bij een kale struik.

Liereman kom, en draai mij je treurdeun.
Zou hij mij anders zijn, nu dat ik weet?
Want oud nu zelf ik ben en van het leven ken
Wat mij toen ongekend al huiveren deed?

Liereman nu zelf, draai ik den treurdeun....